

ЧИТАТЕЛИТЕ ПИШАТ

Поздрави за помощниците в беда

Измина една година на тежки изпитания. Природните бедствия не подминаха и нашето село Копривец, Русенска област. Всички бяхме уплашени, отчаяни и сломени. В най-кризисния момент на помощ ни дойдоха 33-ма младежи по програма "МладоС" от гр. Русе.

От все сърце им благодарим за всеотдайната помощ и приятните мигове!

В навечерието на християнския празник Рождество Христово им пожелаваме все така да показват своите християнски добродетели, като служат на хората, с доброто име "християнин".

Бисер Николов, Марин Маринов, Мара Ангелова, Венета Мандажиева, Донка Васева, Христа Атанасова, Йорданка Войкова, Костадин Досев

„През лятото нямах какво да чета“

Здравейте, братя и сестри!

През 2003 г. изкарах задочно курса по основните учения на Библията и получих удостоверение, че съм го завършил. Нищо не знаех за Божието Слово и открих много неща за себе си. Продължих със следващия курс - "Гласът на пророчеството", и също получих удостоверение. Всичко това направих в затвора. Реших да ви пиша, за да публикувате адреса ми. Семейството ми и всичките ми близки се заселиха в Турция след 1989 г. Нямам никаква информация за тях. Затова реших да се запозная с братята и сестрите от църквата.

На 43 години съм. Живея във Варна. В затвора завърших учебната година и преминах в 11 клас. Нямах какво да правя през лятото освен да чета Библията. Искаше ми се да имам също вашия вестник и списания за четене. Моля ви да ми изпратите. Моля се на Бога да ми прости злото, което съм извършил, да ми даде кураж да открия радостта в Него, да обичам и да прощавам. А също и да ми помага да се справя с бъдещето.

Адресът ми е: Гр. Ловеч ОЗ 6 гр., килия 9, Мехмед Халил Юсеин

Благодарим от сърце

Издаваме сърдечна благодарност на целия здравен екип, който дойде от София, за великолепната здравна евангелизация. Благодарим на Бога и за духовната евангелизация, която преживяхме. Въпреки че имаше малко приятели, евангелизаторът много насърчи и тях, и църквата. Повечето от нас са стари и имаме нужда от подкрепа. Благодарим и на преводачката, която се справи чудесно, макар че той говореше много бързо. Благодарим и на Стоян, Светла и детето им - нашето пастирско семейство. Нека всички се съберем в небето!

Църква Костенец

КАК ГОСПОД СТАНА ЕДИН ОТ НАС

Продължава от стр.1

За да изрази вяроност и грижа, Бог се представя като господстващ пред Мойсей. Той използва господството Си за избавление от Египет. Напротив, за да изрази вяроност и грижа, на земята Христос ограничава господството Си. За наше избавление Той трябва именно да не го използва. И на тази вълшебна Коледа

става чудото, изразено с думите на ангела към Мария: "За Бога няма нищо невъзможно" (Лука 1:37). През ограничаване, страдания и смърт Христос отново се върна към господството Си. И така ни дарява вярата, че един ден - макар и през ограничения, страдания и смърт - и ние ще се върнем към подобаващото ни място отядясно на Бога в небето.

Един от най-добрите адвентни учени разкрива корените на проблема. Скоро след като младият Джордж Нийт се кръстил, взел твърдото решение да бъде първият свършен адвентист. Станал експерт в посочваното на неправилните неща у всекиго и във всичко. Смятал, че другите не били достатъчно упорити в стремежа си към свършенство, но че той щял да успее. Това го довело до парадокса на свършенс-

годаря, че не съм като другите хора - грабител, несправедлив, прелюбодейци, също и като този бирник. Аз постя два пъти в седмицата, аз давам десетък от всичко, което аз придобия." Но бирникът, стоейки настрана, не смееше дори очите си да повдигне към небето, но се биеше в гърдите, казвайки: "Боже, бъди милостив към мен, един грешник." (Определителният член в

на малки части - "атомчета" от действия, които могат да се конкретизират и измерят. А това води до същия възглед за праведността. Фарисеят може да измери своята праведност. Не само това, той може да сравни себе си с бирника и да се почувства добре. Той "презира другите", които не са толкова добри като него.

Такива са плодове-

на от всички духовни бонести е развиването на критикарски дух. Онези, които се възгордяват заради своята морална доброта и религиозни постижения, като цяло поставят себе си като съдии над другите хора. Елън Уайт го изразява много добре, когато пише, че всеки, който се уповава на собствената си доб-

рота, "ще презира другите. Както фарисеят съди себе си чрез другите, така съди тях чрез себе си. Неговата праведност е оценена от тяхната и колкото са по-лоши", толкова по-добър се чувства той. "Неговата самоправедност води до обвиняване. Той осъжда "този бирник" като престъпник на Божия закон". В това свое отношение става едно със Сатана като обвинител на братята (Откр. 12:10).

За нещастие, въпреки че имаме Новия Завет, най-обещаващите адвентни теолози от 30-те и 40-те години на XX в. заеха съвсем същата позиция, която имаха и фарисеите, относно греха и праведността. Този дух раздели сесията на адвентната Генерална конференция, проведена в Минеаполис през 1888 г. Той продължава да

разкъсва адвентизма, когато неговите "висши образци" умножават правилата и критикват всичко - от начина, по който хората се поклонят на Бога, до това, какво може би ядат (или не ядат) другите на закуска.

Проблемът с фарисеите се състои в това, че докато те знаят всички правила на загриженост, никога не са научили как наистина да се грижат за хората. Имали сме своите групи за изучаване и без-

ЗАЩО КРИТИКУВАМЕ?

твото - колкото по-свършен" ставал, толкова по-груб бил, по-суров, по-осъдителен, по-негативно настроен. Накрая - разочарован, че християнството не действа - се отказал от работата си на пастор и напуснал църквата.

Шест години нито чел Библията, нито се молил. Изучавал философия и търсел смисъла на живота. Разбрал, че ако християнството не е истина, то няма истина въобще. Сега той е един от най-добрите адвентни теолози и е написал поредица от книги върху свършенството. Изследвал е библейското значение на изрази като оправдание, осветение, спасение и значението, което им придава Елън Уайт. Голям принос в проникването в тази материя е прозрението му, че погрешното разбиране за естеството на греха води до фатално неразбиране на праведността. Такъв бил проблемът на фарисеите. Такова било и неговото преживя-

ЗАЩО НЯМА ИСТИНСКА ТОПЛИНА МЕЖДУ НАС?

КЪДЕ Е БЛИЗОСТТА?

те на греха на добротата. В своята самоувереност и в ревността си да бъде добър

ЗАЩО НЕ ПОКАЗВАМЕ ИСТИНСКА ГРИЖА ЗА ХОРАТА ОКОЛО НАС?

другият, защото всеки, който въздига себе си, ще бъде смирен, а всеки, който смирява себе си, ще бъде въздигнат." (Лука 18:9-14, курсивът е добавен от автора.)

той е заключил, че е успял. Основата на проблема беше, че фарисеят гледаше и на греха, и на праведността като на серия от действия, а не като на състояние на ума и отношение към Бога. Освен това той пропусна да види, че чо-

ПРОБЛЕМЪТ НИ СЕ СЪСТОИ В ТОВА, ЧЕ ЗНАЕМ ВСИЧКИ ПРАВИЛА НА ЗАГРИЖЕНОСТ, НО НИКОГА НЕ СМЕ СЕ НАУЧИЛИ КАК НАИСТИНА ДА СЕ ГРИЖИМ ЗА ХОРАТА. ПРОВЕЛИ СМЕ СВОИТЕ ГРУПИ ЗА БЕЗКРАЙНО ИЗУЧАВАНЕ НА МАЛКИТЕ ПОДРОБНОСТИ ОТ ЗАКОНА, НО СМЕ ПРОПУСНАЛИ ДА СЕ ПОДЧИНИМ ПРЕД ДУХА МУ.

вършен", наскоро издадена от издателство "Нов живот":

"Двама мъже - каза Исус - влязоха в храма да се помолят, единият фарисей, другият - бирник. Фарисеят се изправи и се молеше така в себе си: "Боже, аз ти бла-

Молитвата на фарисея представлява списък с неговите собствени добродетели. Не само че не е като другите, но може да изброи своите заслуги - пет пъти използва личното местоимение "аз". Такъв списък е основан на метода на разделяне на греха

вешките същества са грешници по природа, читото най-голяма доброта - предвид склонността на човешкия ум - ги води само по-дълбоко към греха - именно гордостта и себедостатъчността. Един от първите външни симптоми на тази най-сериоз-

крайни дискусии върху малките подробности от закона, но от време на време ужасяващата реалност открива, че е по-лесно да прекараш дузина часове, разисквайки каквато на религията, отколкото няколко минути в подчинение пред нейния дух.